

Poems in Romanian/ Original / and in English version- the same as recorded by the author in Romanian Language.

ELENA LILIANA POPESCU

DACĂ

Dacă s-ar putea vreodată
să măsoari nemăsuratul,
să cuprinzi nemărginirea,
să stai, străbătând neantul,
să fii nici unul, nici altul.

Dacă s-ar putea vreodată
neiubind să fii iubirea,
nesperând să fii speranța,
nevorbind să fii vorbirea,
negândind să fii gândirea.

Dacă s-ar putea vreodată
să auzi neauzitul,
să privești în nevăzut
și să afli neștiutul,
ar urma iar începutul?

IF

If you could ever
measure the immeasurable,
take in the boundlessness
and, walking across nothingness,
be neither one nor the other;

If you could ever
be love without loving,
be hope without hoping,
be speech without speaking,
be thought without thinking;

If you could ever
hear the unheard,
look into the unseen
and learn the unknown –
would there be a new beginning?

Translated by Adrian G. Sahlean

CÂNT DE IUBIRE

Așezați la masa Tăcerii
în regatul necunoscut
Poeții frâng pentru noi
pâine curată
stropită
de rouă cerească...

Morții cu morții, se spune,
și viii cu viii!
Dar știm noi oare
care sunt morții
și care sunt viii?

Un Poet mai mult
dincolo...
Un Poet mai puțin
aici.

La plecarea
în regatul tăcut
Poetul ne lasă
un cânt de Iubire
necunoscut...

SONG OF LOVE

Seated at the table of Silence,
In the unknown kingdom,
Poets break for us
fresh bread,
sprinkled
with heavenly dew..

The dead go with the dead, they say –
the living with the living!
But do we really know
who is dead,
and who is living?

Another Poet,
in the beyond...
One less Poet,
here.

Departing
for the silent kingdom,
the Poet leaves behind
a song of Love
unknown...

Translated by Adrian G. Sahlean

ÎN CLIPA REGĂSIRII

În libertatea mării constrângerea e malul
Deplinul întuneric lumina o conține
Pe țărmul neclintirii neliniștea e valul
și din ce-a fost el lasă doar lumea care vine.

Nimic îți pare totul când cauți nemurirea
În muta disperare tăcerea e cuvântul
Nefericirea însăși cuprinde fericirea
când, plin de umilință, tu părăsești pământul.

Iluzia, supusă, ascunde adevărul
doar pentru a-l cunoaște în clipa despărțirii
Acela care astăzi înseamnă trecătorul
și care este veșnic în clipa regăsirii...

WHEN YOU ARE FOUND

The shore reigns in the ocean's freedom
Full darkness contains the light
Upon the still land, fear is the wave
that leaves in its wake the world to come.

Everything is nothing in seeking immortality
In this mute despair silence is the word,
Even unhappiness contains the happiness
when, humbled, you will leave this world.

Subdued illusion hides the truth
revealed only when you depart –
Today the merely transitory
becomes eternal when you're found.

Translated by Adrian G. Sahlean

IMN TĂCERII

Cel ce aspiră încă să-și rostească
sensibila trăire-n poezie,
cel invitat la cina-mpăratească
hrănind cu har umila-i fantezie,

Cel ce ofrandă-aduce tot ce are
Aceluia ce-nseamnă însăși Viața
cel ce se-ntoarce veșnic la izvoare
și-i pregătit oricând pentru povața

Oricui ar fi dispus să îl învețe,
cel ce se-ncumetă-a privi-n tăcere
să-L vadă-n faptele ce par rătăcite
pe Cel ce, Singur, știe-a lor durere

Și le păstrează-n viață prin Iubire,
cel ce-n poeme-ncearcă să cuprindă
Esența vie-ascunsă-n elixire
și din tabloul Vieții să desprindă

Ce Pictorul a vrut să-nfățișeze
prin umbrele pe Chipul nemuririi,
Cel ce-ndrăznește să se adreseze
prin efemere versuri omenirii,

Muindu-și pana-n disperarea mută,
reînviind speranța și-n cuvinte
întreaga lui iubire așternută,
din toate câte sunt, luând aminte,

Cel ce avea atât de mult a spune
cândva, prin rimele-i meșteșugite
ar mai putea un alt poem compune
decât cel al Tăcerii nesfârșite?

HYMN TO SILENCE

He who still longs to put
his feelings into poetry,
who is a guest at this royal banquet
inspiring his humble fantasy

Who brings all he has as offering
to Him who is Life itself,
who forever returns to the sources
and learns anytime from the advice

Of anyone willing to teach him,
who dares look on in silence—
and find in random deeds
Him who, Alone, fully knows their pain

And keeps them alive through Love—
who tries to capture in poems
the living Essence hidden in secret potions,
extracting from Life' canvas

What the Painter wished to show
through shadows on the Face of Immortality;
who dares to speak to humankind
with ephemeral verses

Dipping his quill in mute despair,
reviving hope, spreading with words
his love of all there is
and all he has learned;

Who once had so much to say
with his contrived rhymes—

could he then write one more poem
that is not the one of the endless Silence?

Translated by Adrian G. Sahlean